

I Bemærkningerne udtales særlig, at Ministeriet i Overensstemmelse med Repræsentanterne for Landets Hovederhverv mente at burde opretholde Oplysningsbureauet for Erhvervene, dog ikke som en selvstændig Afdeling, men paa samme Maade som Pressebureauet henlagt som et Kontor under den foreslaaede politisk-handelspolitiske Afdeling.

Ministeren foreslog dernæst i § 2 Ophævelse af Erhvervsraadet med den foran gængivne Motivering.

Den af Ministeren ved Lovforslagets § 3 foreslaaede Affattelse af § 4 i Loven af 1921 lød saaledes:

»Der findes faste Gesandtskaber i følgende Lande: Argentina, Belgien, Brasilien, Czekoslovakiet, Finland, Frankrig, Italien, Kina, Nederlandene, Nordamerikas Forenede Stater, Norge, Polen, Rusland, Svejts, Siam, det britiske Rige, Sverige og Tyskland.

Cheferne for disse Gesandtskaber, hvoraf 9 hører til 1. Lønningsklasse, 7 til 2. Lønningsklasse og 2 til 3. Lønningsklasse, kan samtidig akkrediteres i andre end de nævnte Lande.

Gesandtskabet i Brasilien bortfalder senest 3 Aar efter nærværende Lovs Ikrafttræden, medmindre forinden anden Bestemmelse træffes ved Lov. De ovennævnte Tjenestemænds Antal formindskes derved med 1 af 3. Lønningsklasse.«

De Forandringer i den hidtidige Tilstand, der herved foresloges, var Nedlæggelse af Gesandtskaberne i Bangkok, hvor Gesandten agter at søge sin Afsked paa Grund af Svagelighed — der tænkes da ansat en Tjenestemand i 3. Lønningsklasse —, og i Rio de Janeiro. Gesandten paa sidstnævnte Sted agtedes indstillet til Afsked mod Ventepenge, og det var da Tanken at ansætte en Valgkonsul, naar en saadan kunde findes, med en udsendt Vicekonsul. Spanien var udeladt i Fortegnelsen over Gesandtskaber, fordi Ministeriet ønskede at forbeholde sig Adgang til at akkreditere Gesandten i Rom tillige i Madrid i Stedet for Gesandten i Paris.

Lovforslagets § 4 (den vedtagne Lovs § 4 indsattes i Folketinget) foreslog med Hensyn til Konsulater:

»Der kan findes indtil 12 konsulære Repræsentationer under Ledelse af udsendte Tjenestemænd, hvoraf indtil 6 kan være Generalkonsuler og indtil 6 Konsuler.«

Som foran nævnt var det Ministerens Tanke at ophæve Generalkonsulatet i Danzig og Konsulatet i Riga, saaledes at de paagældende afskedigedes med Ventepenge, og at omdanne Generalkonsulatet i Leningrad til et Konsulat. Den nuværende Generalkonsul i Riga ønskede at imøde-